

Пчелка златая что ты ж8жишъ.

Що си кахжна, мила д8шице!

Що твой повѣниx твой-то вѣло лице?

Що черни очи плаватъ изъ реса.

И склады бѣршешъ съск рѣск кѣск?

Ахъ, сладко пиле и нажалено!

Що ти й сърдце-то толкосъ ранено.

Свѣта заслави, радость не рачиша,

Саде вѣждышашъ и жално плачиша.

Ахъ! за що проливашъ тѣсъ склады горчицы?

Тѣзы сладкы уста що сж мѣчалици?!

Що не ми про д8матъ д8мъ разговориx,

д8мъ разговориx и радосто-твориx?

Да ль не зидаешъ, пиле, колко сж години

Какъ та скрытомъ люби-ж без' дами отмини?

Азъ не съмъ ти каузалъ, но ты не разбрави

Че твоя-та х8бость сърдце-то ми пали?

Яко мѣчж, пиле, има да н' нарычамъ,

Да ли не угади колко та обичамъ?